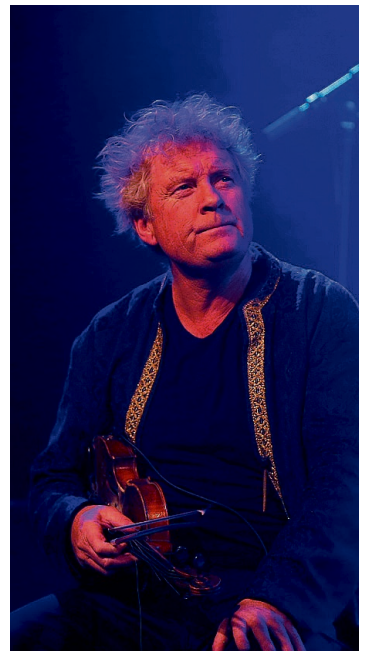

VAMP I SLAG: Øyvind Staveland (t.v.) og Jan Toft i Maritim Hall fredag kveld. Nå legger haugesunderne ut på turné

NØYE: Øyvind Staveland.

FIN FORM: Bjørn Berge.

Frisk damp av Vamp

KONSERT

ROAR ESKILD JACOBSEN
roar.e.jacobsen@h-avis.no

Vamp
Maritim Hall
Publikum 750 - utsolgt

Vamp er i full gang igjen og de mener alvor med det de holder på med. Åpningskonserten på norgesturnéen fredag kveld i Maritim Hall, var preget av store forventninger i forkant. Nye fjes, ny plate, nytt år. Hva finner de på nå?

Og bevares for et orkester vi har rundt gatehjørnene våre her i Haugesund. Det resten av byen har å strekke seg etter. Selvfølgelig innfrir Vamp. For vi kan kaste på oss et revitalisert Vamp. Friskere, modigere og tøffere.

Sartere, snodigere og finere. Og mye friere.

Bandet er naturligvis råbra - tente og spillekåte - og det svingte til tider kolossalt i Maritim Hall. Og visuelt har Vamp aldri framstått mer tydelige, enige og dunkle enn denne utgaven gjør.

Øyvind Staveland og Jan Toft kler hverandre som to frontfigurer. Begge to har mye å gjøre. Staveland er opplagt og virker våken for alt, mens Toft kanskje er blitt mer voksen og fengslende. Odin Staveland er en krumtapp i Vamp med en hel del å si. Jeg liker spillestilen hans så godt, der han nærmest danser sittende bak slagverket.

Bassist Kjetil Dalland er konsentrert under sixpencen, og nyervervelsen Lars Erik Støle på tangenter er en kvikk fyr med en naturlig utstråling som gir han en sentral plass på scenen.

Og så har Vamp en herre ved navn Bjørn Berge. Gitaristen og personligheten ute på vingen. Passe tilbaketrukket, med et skjevt og fandanivoldsk smil. Berge er alltid tilstede, og offensiv der det trengs. Kveldens første trampeklapp kom i det Berge satte i gang bluesintromen til kveldens tredje låt,

«Du», mens Staveland pekte i hans retning og sa; «Bjørn Berge, folkens».

Hele greiene falt naturlig på plass i det øyeblikket. Og siden ble dette en konsert der tilropene fra publikum med tilhørende trampeklapp kom mellom hver eneste låt som ble spilt. En imponerende respons.

Humor og alvor. Et forsterket Vamp. Bevisste, presise og lite nærtagende. Musikken springer ut fra folk som har tenkt over tid. Endringsvillige. Hvordan gjøre en Vamp-konsert relevant uten å fjerne historien?

For Vamps nye plate, «Populas» - kanskje det beste og drøyeste bandet har levert - virker som en fortsettelsen på noe vi kanskje ikke helt vet hva er ennå. Men det er bra.

Flere av låtene som ble spilt i Maritim Hall kunne nok ikke Vamp laget for noen år siden. «Reimert i puss» og «Kaspar den gamle» er to slike ess som marsjerer avgårde i sleivete, nesten Tom Waits-aktig takt.

Jeg liker også «III sjølporet» - en tung og pessimistisk sak som det damper av. Djupe «Passasjerene» duvet flott, og «Maleren» låt stor,

En imponerende respons

med voldsom el-gitar og fela i feedback-modus.

Jan Toft tok tak i klassikeren «13 humler» ganske tidlig, publikum virket blendet, og gamle hits som «Hønsahus», «Sommar i hekken» og «Ba» dro inn linjene til «Populas»-materialet. «Når går jeg over engene» tok Odin Staveland seg av.

Et smart konsertsett. Det som spilles viser at Vamp handler om nye tider. Gamle dager tillegges egentlig fint lite ekstra, utenom nødvendig respekt. Det låter fresht. Det kommer selvsagt nye lyder når nye folk spiller gamle sanger. Det gir energi.

Vamp har jo utrolig mye å ta av, og det må føles bra når du kan levere «Tir n'a noir» før timen er gått - og slippe unna med det.

Jeg likte også «På bredden», en låt jeg aldri har følt på, men her tok Odin Staveland den helt ned ved pianoet, før resten av bandet ble med og løftet melodien framover sammen. Stilig.

«Månemannen» satte punktum for hovedavdelingen, før kvelden ble rundet av med to ekstranummer.

Vamp leverte intenst. Drevent, overbevisende og nøye.